

Uzaktan Eğitim Öğrencilerinin Öğrenme Stilleri: Trakya Üniversitesi Örneği¹

Learning Styles of Distance Education Students: Trakya University Sample

Hasan Özgür²

Özet: Bu araştırma, Trakya Üniversitesi Tunca Melek Yüksekokulunda uzaktan eğitimle öğrenim gören öğrencilerin sahip oldukları öğrenme stilleri ile cinsiyet, yaş, öğrenim görülen sınıf düzeyi ve öğrenim görülen program türü gibi değişkenlerin öğrenme stili üzerindeki etkisini belirlemeyi amaçlamaktadır. Tarama modelinde olan bu çalışma, 2010–2011 öğretim yılı bahar döneminde, uzaktan eğitimle öğrenim gören 311 öğrenci ile gerçekleştirilmiştir. Örnekleme dahil olan öğrencilerin öğrenme stillerini ve bazı değişkenlerle bu öğrenme stilleri arasındaki ilişkiyi belirlemek amacıyla, Kolb Öğrenme Stili Envanteri III (KÖSE-III) kullanılmıştır. Araştırmada elde edilen verilerin analizinde, frekans, yüzde, standart sapma, ki-kare istatistiksel analizleri kullanılmıştır. Yapılan analizler sonucunda, uzaktan eğitim öğrencilerinin ağırlıklı olarak Ayrıştırma ve Özümseme öğrenme stillerine sahip oldukları ve öğrenme stillerinin; cinsiyet, yaş, öğrenim görülen sınıf düzeyi ve öğrenim görülen program türüne göre değişmediği ortaya çıkmıştır.

Anahtar sözcükler: *öğrenme stili, uzaktan eğitim, cinsiyet, yaş, sınıf düzeyi.*

Abstract: This research aims to determine the learning styles of Trakya University Tunca Vocational School distance education students and the impact of their learning styles upon some variables such as gender, age, class-level and the type of program that has been enrolled. This study has been carried out with 311 distance education students during the spring semester of 2010-2011 academic year. Kolb Learning Style Inventory III (KLSI-III) was used in order to determine learning styles of the students. In order to evaluate the obtained data, frequency, percentage, standard deviation and chi square statistical tests were used. The research results demonstrated that the distance education students mainly have Converging and Assimilating learning styles and the learning style preferences of distance education students were not changed according to the gender, age, class level and enrolled program type variables.

Keywords: *learning style, distance education, gender, age, class level*

GİRİŞ

Günümüzde teknoloji alanındaki gelişmeler, ekonomiyi ve sosyal hayatı etkileyerek eğitim alanında da değişikliklerin hayata geçmesine vesile olmuştur. Eğitim alanında gerçekleşen bu değişimlerle birlikte, uzaktan eğitim ve yaşam boyu öğrenme gibi çeşitli kavramlar, eğitim-öğretim ortamlarında sıkça kullanılmaya başlanmıştır. Uzaktan eğitim, içinde öğrencinin öneride bulunduğu, öğrenme materyallerinin sunulduğu, her birinin ayrı bir sorumluluğu bulunan bir öğretim elemanı grubunun öğrenci başarısını gözetleyerek ve koruyarak sağladığı, sistematik olarak düzenlenmiş bir tür kendi kendine çalışmadır (Keegan, 1996). Günümüz eğitim ortamları arasındaki yerini alan uzaktan eğitimde arzulanan başarı ve verimliliğin sağlanması için uygun teknolojiler ve araç-gereçlerin kullanımının yanı sıra, bu ortamlar aracılığı ile eğitim alan bireylerin demografik özellikleri, geçmiş yaşantıları, ön bilgileri, tutumları, motivasyonları ve öğrenme stilleri gibi özelliklerin de dikkate alınmasının gerekli olduğu bilinmektedir.

Öğrenenlerin akademik başarıları üzerinde etkili olduğu düşünülen öğrenme stili (Kılıç, 2002; Veznedaroğlu ve Özgür, 2005) Dunn ve Dunn (1993, s.2)'a göre, her bireyde farklılık gösteren, bireyin yeni ve zor bir bilgi üzerine yoğunlaşması ile başlayan, bilgiyi alma ve zihne

¹ Bu çalışma 6. Uluslararası Bilgisayar ve Öğretim Teknolojileri Sempozyumu'nda sözlü olarak sunulmuş ve özeti yayınlanmış bildirinin genişletilmiş ve yeniden gözden geçirilmiş halidir.

² Yrd.Doç.Dr., Trakya Üniversitesi, Eğitim Fakültesi, Bilgisayar ve Öğretim Teknolojileri Eğitimi Bölümü, hasanozgur@trakya.edu.tr

yerleştirme süreci ile devam eden bir yoldur. Öte yandan Ülgen (1997, s.38), öğrenme stiline bireyin öğrenme koşulları ve öğrenme sürecindeki tercihleriyle ilgili olduğunu ifade etmektedir. Şimşek (2004, s.95)'e göre, bireyin kendisini çevreleyen uyarıcıları algılama, işleme, düzenleme ve anlamlandırma konusundaki tutarlı ve karakteristik yaklaşımı öğrenme stili olarak tanımlanabilir. Alan yazında, öğrenme stiline farklı boyutlarını ele alan pek çok model vardır. Bu modellerden biri de, Kolb tarafından geliştirilen ve yaşantıların önemini vurgulayan Kolb Öğrenme Stili modelidir.

Kolb Öğrenme Stili Modeli

Bu model, öğrenme sürecinde yaşantıların önemini vurgulayan ve öğrenmenin yaşantı, biliş, algı ve davranışın bileşimi olduğunu savunan Deneyimsel Öğrenme Kuramına dayanır. Deneyimsel Öğrenme Kuramında öğrenme, bir süreç olarak tanımlanır ve yaşantılar yoluyla oluşan kavramların sürekli değişim ve gelişim gösteren bir döngü içinde gerçekleştiği üzerinde durulur.

Kolb tarafından geliştirilen öğrenme stili modelinde, bireylerin öğrenme stilleri dört öğrenme stili ile açıklanır. Ayrıştırma öğrenme stiline sahip olan bireylerin, problem çözme becerilerinin gelişmiş olduğu ve kişiler arası iletişim yerine teknik konular ile ilgilenmeyi tercih ettikleri belirtilmektedir (Kılıç, 2002, s.24; Kolb, 1999, s.7). Özümseme öğrenme stiline sahip bireyler düşünerek ve izleyerek öğrenirler. Geniş kapsamlı bilgileri anlama, düşünme yeteneği, soyut kavramlar ve fikirler üzerinde odaklanma bu öğrenme stiline sahip bireylerin özellikleri arasındadır (Ekici, 2003; Kurbanoğlu ve Akkoyunlu, 2007). Planlama yapma, kararları yürütme, yeni deneyimler içinde yer alma Yerleştirme öğrenme stiline sahip bireylerin belirgin özellikleridir. Bu öğrenme stiline sahip bireyler zihinsel analizlerden çok, duygulara dayalı davranma eğilimi gösterirler ve teknik analizler yerine, insanlarla diyalog sonucu bilgi edinmeyi tercih ederler (Kurbanoğlu ve Akkoyunlu, 2007). Değiştirme öğrenme stiline sahip bireyler, somut durumlara farklı açılardan bakmak, fikirlere odaklanma ve fikirleri ilişkilendirme konusunda başarılıdırlar. Olaylar karşısında harekete geçmek yerine gözlem yapmayı tercih ederler (Gencel, 2007; Kurbanoğlu ve Akkoyunlu, 2007).

Eğitim-öğretim ortamlarında öğrenenlerin başarısını öğrenme stili (Kılıç, 2002; Veznedaroğlu ve Özgür, 2005), motivasyon ve tutum gibi faktörlerin etkilediği bilinmektedir (Özbek, 2006; Roberts ve James, 2005). Benzer şekilde uzaktan eğitimin bireyin kendi kendine öğrenme olanağı sağlaması, eğitimi bireyselleştirmesi ve daha esnek ve bireysel koşullara uyarlanabilir yapısıyla öğrenme stillerinin dikkate alabilen bir uygulama olması (Coggins, 1988; James ve Gardner, 1995) sebebiyle, öğrenen başarısının ve güveninin artacağı, eğitimde esnekliğin sağlanacağı ve uzaktan eğitim sisteminin ve katılımcılarının da bu durumdan olumlu yönde etkileneceği belirtilmektedir (Barbrow, Jeon ve Parks, 1996; Biner, 1997; Foel ve Fritz, 1995).

1.1. Araştırmanın Amacı

Çalışmanın genel amacı, uzaktan eğitim yolu ile öğrenim gören öğrencilerin öğrenme stillerini belirlemek ve bazı değişkenlerin öğrenme stili üzerindeki etkisini ortaya çıkarmaktır. Bu amaçla aşağıdaki sorulara yanıt aranmıştır:

Uzaktan eğitim öğrencilerinin öğrenme stilleri arasında;

- Cinsiyetlerine göre,
- Yaşlarına göre,
- Sınıf düzeylerine göre,
- Öğrenim görülen program türüne göre fark var mıdır?

YÖNTEM

2.1. Araştırma Modeli ve Örneklemi

Bu araştırma, betimsel bir araştırma olup tarama modeli kullanılarak gerçekleştirilmiştir. Araştırmanın örneklemini, 2010–2011 öğretim yılı bahar döneminde, Trakya Üniversitesi Tunca Meslek Yüksekokulunda öğrenim gören 311 uzaktan eğitim öğrencisi oluşturmuştur. Tablo 1.'den de anlaşılacağı üzere, örneklem 218 erkek, 93 kız öğrenciden oluşmaktadır.

Tablo 1: Öğrencilerin cinsiyet ve sınıflara göre dağılımları

Sınıf	Cinsiyet				Toplam
	Erkek		Kız		
	N	%	N	%	
1. Sınıf	96	68.6	44	31.4	140
2. Sınıf	122	71.3	49	28.7	171

2.2. Veri Toplama Araçları

Bu çalışmada öğrencilerin öğrenme stillerini belirlemek amacıyla, Gencel (2007) tarafından Türkiye'de uygulanabilirliğine yönelik çalışması ve güvenilirlik araştırması yapılan Kolb Öğrenme Stili Envanteri III (KÖSE-III) ile araştırmacı tarafından geliştirilen demografik bilgiler formu kullanılmıştır. Verilerin değerlendirilmesinde ise frekans, yüzde, standart sapma, ki-kare istatistiksel analizleri kullanılmıştır.

BULGULAR

Öğrenme stili envanterinin (KÖSE III) uygulanmasıyla elde edilen verilerin değerlendirilmesi sonucunda, öğrencilerin öğrenme stillerine göre dağılımlarının frekans ve yüzdeleri Tablo 2.'de verilmiştir.

Tablo 2: Uzaktan eğitim öğrencilerinin öğrenme stilleri

Öğrenme Stilleri	Öğrenci Sayısı (N)	%
Ayrıştırma	104	33.4
Özümseme	80	25.7
Değiştirme	72	23.2
Yerleştirme	55	17.7
Toplam	311	100.0

Tablo 2.'den de anlaşılacağı üzere, 311 uzaktan eğitim öğrencisinin 104'u (%33.4) Ayrıştırma öğrenme stiline sahip iken 80 öğrenci Özümseme (%25.7) stiline sahiptir. Öğrencilerin sahip oldukları öğrenme stilleri açısından üçüncü sırayı Değiştirme (%23.2) öğrenme stili alırken, dört öğrenme stili arasında, Yerleştirme öğrenme stiline en az sayıda öğrenci (%17.7) yer almaktadır.

Tablo 3.'e göre, erkek öğrencilerin % 33.0'u Ayrıştırma, % 25.2'si Özümseme, %23.4'ü Değiştirme ve %18.3'ü de Yerleştirme öğrenme stiline sahipken, kız öğrencilerin % 34.4'ü Ayrıştırma, %26.9'ü Özümseme, % 22.6'sı Değiştirme ve %16.1'i de Yerleştirme öğrenme stiline sahiptir. Ortaya çıkan bu sonuca göre, kız ve erkek öğrenciler en fazla Ayrıştırma öğrenme stiline sahiptir. Bununla birlikte fark istatistiksel olarak anlamlı değildir ($X^2=0.30$, $p=0.96$, $sd=3$). Elde

edilen veriler ışığında, öğrencilerin öğrenme stillerinin cinsiyet değişkenine göre bir farklılık göstermediği söylenebilir.

Tablo 3: Öğrencilerin öğrenme stillerinin cinsiyetlerine göre farklılığı için X^2 testi sonuçları

Cinsiyet	Öğrenme Stilleri								TOPLAM	
	Ayrıştırma		Özümseme		Değiştirme		Yerleştirme		f	%
	f	%	f	%	f	%	f	%		
Erkek	72	33.0	55	25.2	51	23.4	40	18.3	218	70.1
Kız	32	34.4	25	26.9	21	22.6	15	16.1	37	29.9

$X^2=0.30$, $p=0.96$; $p>0.05$, $sd=3$

Tablo 4'te, tüm yaş gruplarında, Ayrıştırma öğrenme stiline sahip öğrencilerin sayısının diğer öğrencilerden fazla olduğu görülmektedir. Bununla birlikte fark istatistiksel olarak anlamlı değildir ($X^2=7.55$, $p=0.58$, $sd=9$). Elde edilen veriler ışığında, öğrencilerin öğrenme stillerinin yaş değişkenine göre bir farklılık göstermediği söylenebilir.

Tablo 4: Öğrencilerin öğrenme stillerinin yaşa göre farklılığı için X^2 testi sonuçları

Yaş	Öğrenme Stilleri								Toplam	
	Ayrıştırma		Özümseme		Değiştirme		Yerleştirme		f	%
	f	%	f	%	f	%	f	%		
18-22	30	28.6	31	29.5	27	25.7	17	16.2	105	34
23-26	36	32.7	25	22.7	25	22.7	24	21.8	110	35
27-30	21	38.2	17	30.9	10	18.2	7	12.7	55	18
31 ve üzeri	17	41.5	7	17.1	10	24.4	7	17.1	41	13

$X^2=7.55$, $p=0.58$; $p>0.05$, $sd=9$

Tablo 5'e göre; birinci sınıfta öğrenim gören öğrencilerin %35.0'i Ayrıştırma, %27.1'i Özümseme, %22.9'u Değiştirme, %15.0'i de Yerleştirme öğrenme stiline sahiptir. İkinci sınıfta öğrenim gören öğrencilerin %32.2'i Ayrıştırma, %24.6'sı Özümseme, %23.4'ü Değiştirme, %19.9'u da Yerleştirme öğrenme stiline sahiptir.

Tablo 5: Öğrencilerin öğrenme stillerinin öğrenim görülen sınıfa göre farklılığı için X^2 testi sonuçları

Sınıf	Öğrenme Stilleri								TOPLAM	
	Ayrıştırma		Özümseme		Değiştirme		Yerleştirme		f	%
	f	%	f	%	f	%	f	%		
1. Sınıf	49	35.0	38	27.1	32	22.9	21	15.0	140	45.0
2. Sınıf	55	32.2	42	24.6	40	23.4	34	19.9	171	55.0

Öğrenme stilleri, sınıf düzeyine göre incelendiğinde; uzaktan eğitim yoluyla öğrenim gören öğrencilerin en çok Ayrıştırma öğrenme stiline sahip olduğu görülmektedir. Bunu sırasıyla Özümseme, Değiştirme ve Yerleştirme öğrenme stilleri takip etmektedir. Ayrıca, Ayrıştırma öğrenme stiline sahip öğrencilerin tüm sınıflarda çoğunlukta olduğu görülmektedir. Ortaya çıkan bu bulguya rağmen, fark istatistiksel olarak anlamlı değildir ($X^2=1.43$, $p=0.70$, $sd=3$).

Tablo 6. incelendiğinde, Ayrıştırma öğrenme stiline sahip öğrencilerin, tüm program türlerinde ağırlıklı olarak çoğunlukta olduğu görülmektedir. Fakat ortaya çıkan bu fark istatistiksel olarak anlamlı değildir ($X^2=4.55$, $p=0.60$, $sd=6$).

Tablo 6: Öğrencilerin öğrenme stillerinin program türüne göre farklılığı için X² testi sonuçları

Bölüm	Öğrenme Stilleri								Toplam	
	Ayrıştırma		Özümseme		Değiştirme		Yerleştirme		f	%
	f	%	f	%	f	%	f	%		
Bil. Yön.	9	23.1	9	23.1	12	30.8	9	23.1	39	12.5
Bil. Prog.	70	34.7	51	25.2	44	21.8	37	18.3	202	65
Bil. Tek.	25	35.7	20	28.6	16	22.9	9	12.9	70	22.5

TARTIŞMA ve SONUÇ

Araştırmada elde edilen bulgular, uzaktan eğitim ile öğrenim gören 311 öğrencinin; %33.4'ünün Ayrıştırma, %25.7'sinin Özümseme, %23.2'sinin Değiştirme, %17.7'sinin de Yerleştirme öğrenme stiline sahip olduklarını ortaya koymuştur. İlgili alan yazında araştırmanın bu bulgusunu destekleyen veya desteklemeyen araştırma sonuçlara rastlamak mümkün olmamıştır. Öte yandan, Fen ve sayısal bilimler ağırlıklı derslere sahip olan bölümlerde uzaktan eğitim yoluyla öğrenim görmeyen öğrenciler ile gerçekleştirilen çalışmalarda benzer sonuçlara ulaşılmıştır (Ateş ve Altun, 2008; Bahar, Özen ve Gülaçtı, 2009; Bahar ve Sülün, 2011; Demir, 2008; Numanoğlu ve Şen, 2007). Araştırma örneklemini oluşturan öğrencilerin ağırlıklı olarak temelinde fen ve matematik derslerinin bulunduğu bölümlerde öğrenim görüyor olması ve bireylerin alanlarına ve mesleklerine göre farklı öğrenme stillerine sahip olabilecekleri öngörüsü (Aşkar ve Akkoyunlu, 1993) göz önüne alındığında, benzer okullarda öğrenim görmüş ve benzer yöntemlerle işlenen dersleri alarak yetişmiş öğrencilerin neden ağırlıklı olarak Ayrıştırma öğrenme stiline sahip oldukları daha iyi anlaşılmaktadır.

Araştırma elde edilen bir diğer bulgu, öğrenim görülen sınıf düzeyinin öğrenme biçimi tercihinde etkili olmadığını göstermektedir. İlgili alan yazında, benzer ve farklı sonuçlara rastlamak mümkündür (Arsal ve Özen, 2007; Durdukoca ve Arıbaş, 2010; Tuna, 2008). Öğrencilerin yükseköğretim kademesine gelene kadar öğrenme stili tercihlerini yapmış olmalarının bu sonucun ortaya çıkmasında etkili olduğu düşünülmektedir.

Araştırmanın diğer bulgularına göre, öğrencilerin öğrenme stillerinin cinsiyet, yaş ve öğrenim görülen bölüm türüne göre farklılaşmadığı ortaya çıkmıştır. Alan yazında araştırmanın bu bulgularını destekleyen ve bu bulgularla örtüşmeyen sonuçlara rastlamak mümkündür (Can, 2010; Cavaş, 2010; Çubukçu, 2005; Demir, 2006; Durdukoca ve Arıbaş 2010). Öğrencilerin büyük bir çoğunluğunun meslek lisesi mezunu olmasının, dolayısıyla benzer bir öğrenim geçmişi göstermelerinin, öğrenenlerin yaş grubunun birbirine çok yakın olmasının ve ders içerikleri açısından benzer bölümlerde öğrenim görmelerinin bu sonucun ortaya çıkmasında etkili olduğu düşünülmektedir. Cinsiyet değişkeni ile öğrenme stili tercihlerini inceleyen ilgili alanyazında benzer ve farklı sonuçlara rastlamak mümkündür. Cinsiyetin öğrenme stili tercihi üzerinde etkili olmadığını belirten araştırmaların (Ateş ve Altun 2008; Bahar vd. 2009; Can, 2010; Demir, 2008; Numanoğlu ve Şen, 2007) yanı sıra cinsiyetin öğrenme stili tercihinde etkili olduğunu belirten araştırmalara (Çubukçu, 2005) da rastlamak mümkündür. Ortaya çıkan bu farklılığın araştırma örneklemlerini oluşturan öğrencilerin farklı öğrenim alanlarında yoğunlaşmasından kaynaklandığına inanılmaktadır.

Sonuç olarak öğrenme stiline, öğrencinin akademik başarısında önemli bir etkiye sahip olduğu göz önüne alınarak, daha başarılı öğrencilerin yetişebilmesi ve katılımın artması için uzaktan eğitim ortamlarının öğrenci stillerine göre düzenlenmesi ya da öğrenciye öğrenme stiline uygun içeriğin sunulmasının gerekli olduğu düşünülmektedir.

Araştırmada elde edilen bulgular kapsamında birtakım öneriler şu şekilde ortaya konulabilir;

1. Uzaktan eğitim yolu ile öğrenim gören diğer kurumlarda okuyan öğrencilerin öğrenme stillerini ve bu öğrenme stillerinin cinsiyet, sınıf düzeyi, yaş, öğrenim görülen bölüm gibi değişkenlerle etkileşimini inceleyen araştırmalar yapılabilir,
2. Farklı iletişim araçları, etkileşim unsurları ve öğretim tasarım modellerinin öğrenme stili üzerindeki etkisi araştırılabilir,
3. Uzaktan eğitim müfredatında yer alan konular öğrencilerin öğrenme stilleri göz önüne alınarak hazırlanabilir.

KAYNAKLAR

- Arsal, Z. ve Özen, R. (2007). Sınıf öğretmeni adaylarının öğrenme stratejileri ve öğrenme biçimi tercihlerinin incelenmesi. *AİBÜ Eğitim Fakültesi Dergisi*, 7(2),151-164.
- Aşkar, P. ve Akkoyunlu, B. (1993). Kolb Öğrenme Stili Envanteri. *Eğitim ve Bilim*, 87, 37-47.
- Ateş, A. ve Altun, E. (2008). Bilgisayar ve öğretim teknolojileri eğitimi öğrencilerinin öğrenme biçimleri ve öğrenme tercihleri. *Eurasian Journal of Educational Research*, 30, 1-16.
- Bahar, H. H. ve Sülün, A. (2011). Fen bilgisi öğretmen adaylarının öğrenme stilleri, cinsiyet öğrenme stili ilişkisi ve öğrenme stiline göre akademik başarı. *Kastamonu Eğitim Dergisi*, 19(2), 379-386.
- Bahar, H. H., Özen, Y. ve Gülaçtı, F. (2009). Eğitim fakültesi öğrencilerinin cinsiyet ve branşa göre akademik başarı durumları ile öğrenme stillerinin incelenmesi. *Ankara Üniversitesi Eğitim Bilimleri Fakültesi Dergisi*, 42(1), 69-86.
- Barbrow, E., Jeong, M., & Parks S. (1996). Computer experiences and attitudes of students and preceptors in distance education. *Journal of the American Dietetic Association*, 96(12), 1280-1281.
- Biner, P. M. (1997). Re-assessing the role of student attitudes in the evaluation of distance education effectiveness. *The Distance Educator*, 1(4), 10-11.
- Can, Ş. (2010). Determination of the learning styles of the pre-school teacher candidates (The case of Mugla University, Turkey). *Procedia Social and Behavioral Sciences* 2(2010), 4137-4141.
- Cavaş, B. (2010). A study on pre-service, class and mathematics teachers' learning styles in turkey. *Science Education International*, 21(1), 47-61.
- Çubukçu, Z. (2005). Öğretmen adaylarının düşünme stillerinin öğrenme biçimlerini tercih etmelerindeki etkisi. *Çağdaş Eğitim Dergisi*, 30(234), 22-32.
- Coggins, C. C. (1988). Preferred learning styles and their impact on completion of external degree programs. *American Journal of Distance Education*, 2(1), 25-37.
- Demir, T. (2008). Türkçe eğitimi bölümü öğrencilerinin öğrenme stilleri ve bunların çeşitli değişkenlerle ilişkisi. *Uluslararası Sosyal Araştırmalar Dergisi*, 1(4), 129-148.
- Demir, M. K. (2006). Sınıf öğretmeni adaylarının öğrenme stilleri ve sosyal bilgiler öğretimi. *Eurasian Journal of Educational Research*, 23, 28-37.
- Dunn, R., & Dunn, K. (1993). *Teaching secondary students through their individual learning styles practical approaches for grades 7-12*. Massachusetts: Allyn and Bacon
- Durdukoca, Ş. F. ve Arıbaş, S. (2010). *İnönü Üniversitesi Eğitim Fakültesi sınıf öğretmenliği öğretmen adaylarının sahip oldukları öğrenme stillerinin farklı değişkenlere göre değerlendirilmesi*. Bildiriler kitabı (s:517-523), 9. Ulusal Sınıf Öğretmenliği Eğitimi Sempozyumu, Elazığ.

- Ekici, G. (2003). *Öğrenme stiline dayalı öğretim ve biyoloji dersi öğretimine yönelik ders planı örnekleri* (1. Baskı). Ankara: Gazi Kitabevi.
- Foell, N. A., & Fritz, R. L. (1995). Association of cognitive style and satisfaction with distance learning. *Journal of Industrial Teacher Education*, 33(1), 46-59.
- Gencil, İ. E. (2007). Kolb'un Deneyimsel Öğrenme Kuramına Dayalı Öğrenme Stilleri Envanteri III'ü Türkçeye Uyarlama Çalışması. *D.E.Ü. Sosyal Bilimler Enstitüsü Dergisi* 9(2), 120-140.
- James, W. B., & Gardner, D. L. (1995). Learning styles: Implications for distance learning. *New Directions for Adult and Continuing Education*, 67(1), 19-31.
- Janes, C., & Reichard, C. (2003). Are students learning styles discipline specific. *Community College Journal of Research and Practice*, 27, 363-375.
- Kaf-Hasırcı, Ö. (2006). Sınıf öğretmenliği öğrencilerinin öğrenme stilleri: Çukurova Üniversitesi örneği. *Eğitimde Kuram ve Uygulama Dergisi*, 2(1), 15-25.
- Kalaycı, Ş. (2006). *SPSS uygulamalı çok değişkenli istatistik teknikleri*. Ankara: Asil Yayın.
- Kaplan, E. J., & Kies, D. A. (1995). Teaching styles and learning styles: Which came first? *Journal of Instructional Psychology*, 22, 1-9.
- Karademir, E. ve Tezel, Ö. (2010). Sınıf öğretmeni adaylarının öğrenme stillerinin demografik değişkenler açısından incelenmesi. *Pamukkale Üniversitesi Eğitim Fakültesi Dergisi*, 28(II), 129-145.
- Karasar, N. (1999). *Bilimsel araştırma yöntemi*. Ankara: Nobel.
- Keegan, D. (1996). *Foundations of Distance Education*. Routledge.
- Kılıç, E. (2002). Baskın öğrenme stiline öğrenme etkinlikleri tercihi ve akademik başarıya etkisi. *Eğitim Bilimleri ve Uygulama*, 1(1), 1-15.
- Kolb, D. A. (1999). *Learning-style Inventory* (version 3). Boston, MA: Hay & McBer Training Resources Group.
- Kurbanoglu, S. ve Akkoyunlu B. (2007). *Bilgi yönetimi bölümü öğrencilerinin öğrenme stilleri*. Bildiriler kitabı (s:167-172). Değişen Dünyada Bilgi Yönetimi Sempozyumu, 24-26 Ekim 2007, Ankara.
- Numanoğlu, G. ve Şen, B. (2007). Bilgisayar ve öğretim teknolojileri eğitimi bölümü öğrencilerinin öğrenme stilleri. *Ahi Evran Üniversitesi Kırşehir Eğitim Fakültesi Dergisi (KEFAD)* 8(2), 129-148.
- Özbek, Ö. (2006). *Öğrenme stili özelliklerinin dikkate alındığı öğretim etkinliklerini uygulamanın akademik başarı, tutumlar ve hatırd tutma düzeyi üzerindeki etkisi*. Yayımlanmamış yüksek lisans tezi. Çanakkale Onsekiz Mart Üniversitesi, Sosyal Bilimler Enstitüsü, Çanakkale.
- Roberts, T. G., & James, E. D. (2005). The relationship of self-efficacy, motivation, and critical thinking disposition to achievement and attitudes when an illustrated web lecture is used in an online learning environment. *Journal of Agricultural Education*, 46(2), 12-23.
- Şimşek, A. (2004). *Eğitimde Bireysel Farklılıklar*. Ankara: Nobel Yayın Dağıtım.
- Tuna, S. (2008). Resim-iş öğretmenliği öğrencilerinin öğrenme stilleri. *Elektronik Sosyal Bilimler Dergisi*, 7(25), 252-261.
- Ülgen, G. (1997). *Eğitim Psikolojisi*. Ankara: Alkım Yayınevi.
- Veznedaroğlu, R. L. ve Özgür, A. O. (2005). Öğrenme stilleri: Tanımlamalar, modeller ve işlevleri. *İlköğretim-Online*, 4(2), 1-16.